

Sygn. akt IV Cz 195/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Mariusz Struski (spr.)

Sędziowie : SO Jolanta Deniziuk, del. SR Beata Kopania

po rozpoznaniu w Słupsku w dniu 11 kwietnia 2013r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. O.

p-ko M. O.

o zachowek

na skutek zażalenia powoda od postanowienia Sądu Rejonowego w Lęborku VII Zamiejscowy Wydział Cywilny w B. z dnia 12 lutego 2013r. sygn. akt VII 39/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 195/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lęborku VII Zamiejscowy Wydział Cywilny w B. postanowieniem z dnia 12 lutego 2013r. oddalił wniosek powoda J. O. o wyłączenie od udziału w sprawie SSR W. J. stwierdzając brak podstaw prawnych i faktycznych dla uwzględnienia wniosku uzasadnionym tendencyjnym zachowaniem przez sędziego.

Od powyższego rozstrzygnięcia zażalenie wywiodła strona powodowa, która zaskarżyła je w całości, zarzucając Sądowi Rejonowemu błędną ocenę braku przyczyn wyłączenia sędziego. Powód podkreślił, że w jego ocenie sędzia wybiórczo podejmuje inicjatywę dowodową powoda, oddala wnioski dowodowe lub czyni nieuzasadnione przeszkody dla ich przeprowadzenia. Odmienne natomiast traktuje inicjatywę tego rodzaju strony pozwanej.

Sąd Okręgowy rozpoznający zażalenie zważył, co następuje :

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalając wniosek powoda o wyłączenie od udziału w sprawie SSR W. J. w uzasadnieniu rozstrzygnięcia wskazał, iż podane przez powoda wątpliwości co do bezstronności sędziego są nieuzasadnione, nie dotyczą okoliczności wskazanych w art. 49 k.p.c. i dlatego nie mogły być podstawą dla wyłączenia sędziego.

W ocenie Sądu Okręgowego porządkując sytuację prawną i faktyczną należy wskazać, że w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki wymienione w art. 48 k.p.c. wyłączające z mocy ustawy sędziego od prowadzenia sprawy. Jest to

okoliczność bezsporna. Wniosek powoda o wyłączenie SSR W. J. podlega więc ocenie wyłącznie na podstawie art. 49 k.p.c., gdyż jedynie w oparciu o ten przepis strona może wnioskować o wyłączenie sędziego.

Z oświadczenia SSR W. J. wynika, że nie zachodzi uzasadniona podstawa do wyłączenia go od rozpoznawania niniejszej sprawy, gdyż sędzia nie zna osobiście stron. Z tymi osobami nie wiążą sędziego żadne stosunki rodzinne, czy też majątkowe. Zarzuty procesowe nie wskazują natomiast na uzasadnienie przyjęcia jego braku bezstronności w sprawie.

W opinii Sądu Okręgowego skoro brak jest relacji emocjonalnych zagrażających bezstronności sędziowskiej to badając podstawy wyłączenia sędziego w oparciu o art. 49 k.p.c. istotne są nie subiektywne wrażenia strony o konieczności wyłączenia sędziego, lecz konkretne fakty, świadczące o różnym traktowaniu stron, nieprzychylności wobec jednej ze stron, co uzasadniać mogłoby subiektywne wątpliwość o bezstronności sędziego. Tylko takie traktowanie może u strony (a także u postronnych osób) obiektywnie wywoływać wątpliwość co do bezstronności sędziego i stać się przyczynkiem do wyłączenia sędziego.

W przedmiotowej sprawie powód kwestionuje prawidłowość wykonywanych czynności procesowych przez sędziego, w ten sposób zarzuca mu stronniczość w ich podejmowaniu, utrudnianie w realizowaniu inicjatywy dowodowej.

Z akt sprawy wynika, że postępowanie dowodowe jest prowadzone na wniosek powoda jak i z inicjatywy pozwanego. Strony mają możliwość wypowiedzenia się, zadawania pytań świadkom. Owszem wnioski dowodowe powoda także zostały oddalone, ale dla Sądu Okręgowego nie budzi wątpliwości, że przeświadczenie strony co do tego, że sędzia prowadzi proces wadliwie, zwłaszcza nieobiektywnie, w sposób nieuzasadniony oddala wnioski dowodowe nie może być przesłanką do żądania wyłączenia sędziego. Strona może zwalczać wadliwe orzeczenia wydawane przez sąd przy pomocy środków odwoławczych. Nie może natomiast, poprzez składanie nieuzasadnionego wniosku o wyłączenie sędziego, wpływać na skład sądu rozpoznającego sprawę.

Z tych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.